

proporția de umiditate conținută în aer: volumul aerului se arată exact prin proporția de apă ce a căzut.

Determinația acidului carbonic conținut în aer. — Aerul conține acidul carbonic, a cărei prezență se poate constata ușor prin faptul că se calcă într-o vreme în aer. Acidul carbonic al aerului, combinându-se cu calce, produce pe suprafața unei țânțări strat albicios în cristalin de carbonat de calce nesolubil în apă.

D. Thenard a întreprins în anul 1812, o metodă prin care se poate exprima cu exactitate proporția de gaz acid carbonic conținut în aer.

Metoda aceasta este a face golul într-un balon de sticlă de o capacitate mare, și a aduce într-insul aer al cărei acid carbonic se absoarbe după aceea prin apa de barit (Tab. 4, fig. 1). Greutatea carbonatului de barit este greutatea acidului carbonic.

Înkinsându-se în balon de 10 litri, în care s'a făcut golul de zece ori, și s'a umplut de aer în zece rânduri, va să zică că s'a operat pe 100 litri de aer ce vor conține o cantitate de acid carbonic care se poate determina ușor.

Din experiențele D. Thenard rezultă că aerul conține numai $\frac{1}{4000}$ acid carbonic.

Théodore de Saussure, D. Brunner și D. Boussingault, au confirmat rezultatele D. Thenard.

DD. Brunner și Boussingault au dat o metodă prea simplă pentru dozairea acidului carbonic; după metoda aceasta trebuie să se treacă în volum determinat de aer în nișă țânțării absorbantă prin aspirația produsă de căderea unei lichide. Țânțării d'înțis conțin acid sulfuric concentrat sau acid fosforic ce sorb apa; țânțării din țânț conțin o soluție concentrată de potasă și cărbuni de potasă caștici ce absorb acidul carbonic.

Existența și principiul hidrogenatului carbonic în aer. — Théodore de Saussure a arătat înțis că există în aer o substanță carbonică care nu este acid carbonic. A introdus într-un eudiometru aer căruia i-a adăugat acidul carbonic, care aer nu țânțăra apa de calce; la